

GOGA

Vlado

Kreslin

**Vriskanje
in jok**

V začetku šestdesetih let sem v kotu očetove sobe
naletel na tisto črno kitaro

od takrat
sva se v beat ansamblih uglaševala
se v hausbalskih jutrih razglaševala
na zadetih plažah na dušo muzam pihala
murskim lokvanjem prisluškovala
pri štorcljah prespala
s ciganom Ačkijem hlipala
s tisoči vati rohnela
berače in kralje
vukojebine in protokol tolažila
v prevrnjene kozarce špelunk in metropol jokala
s pozvačini plesala
se z goslimi in bajsom pajdašila
se sevdaha, bluesa, didgeridooja dotikala
uspavanke njej in ljubljenim okicam zibala

Zdaj je tista črna kitara v kotu moje sobe.
Nocoj igra za vas!

Kolovozi

Spet doma

Spet doma,
tu glasneje govorijo,
spet doma,
tu hitreje pijejo.
Spet doma,
tu pozdravljajo glasno,
to je vas,
to je vas,
morda zato!

Spet doma,
še zmeraj se poznamo vsi,
spet doma,
o, glej ga, glej ga,
kje si?
Spet doma,
je kaj novega okrog,
imaš še zmeraj
isto
cifro nog?

Vseokrog napredek,
trgovine, hiše dvojne,
perspektive, plače trojne,
glej,
še raki hodijo naprej!
Najlepše pesmi
so o domu,
še sreča srečna je doma,
mi sosed pravi:
kakor komu,
a raje sebi,
če se da.

Spet doma,
tam glasneje govorijo,
spet doma,
tam hitreje pijejo.
Spet doma,
tam pozdravljajo glasno,
to je vas,
to je vas,
morda zato!

Namesto koga roža cveti

Kakšno noč, ko pri štokljah prespim
pod visečo meglo,
tiho, sam, med njimi stojim,
le noge nad vodo.

Ko pa žarek pregrize temo,
prebudimo se iz sanj,
močvirje novih želja
bo odletelo v nebo.

Namesto koga roža cveti,
namesto koga sem jaz,
katera koža najbolj diši,
čigava pesem rabi moj glas?

Če pa trava nad mojo zemljo,
bo pognala kak cvet,
enim tiho kapljo v oko,
drugim dal bo med.

Namesto koga roža cveti,
namesto koga sem jaz,
katera koža najbolj diši,
čigava pesem rabi moj glas?

Pikapolonica

Povej, pikapolonica, ti pikica leteča,
v štero stran sveta
de ljubav vodila me večna?

Med križpotji in ognjišči,
duga ali kratka,
v glasna in gizdava mesta
pela tvoja cesta.

Povej, povej marjetica, ti roužica dehteča
al' lüjbi me, al' ne lüjbi me,
naj küpim prstana zlata?

Ne vidim daleč, ne vidim fejest,
ne vidim, ne ščen znati,
mi rosa pala je v oči,
ka s tvojof lübof se godi.

Povej mi, čarni kouvrán ti,
ka tou pri srci me boli,
zakoj mi pika ne leti,
pa rouža ne diši?

Pika ti več ne leti,
pa rouža tebi ne diši,
edino ka te šče boli,
je tvoja srčna kri.

1996, CD Pikapolonica

Tvoje jutro

Nočne sence se poslavljajo v dan
v megli nad vodo star mlin,
poslednje sanje se umikajo stran
nazaj v lepši spomin.

Prvi žvižg se zareže v mrak
in žarek se zarosi,
nad strehe
mesta,
v glave,
srca in kleti
še en nov dan se rodi.

Novo jutro, nov dan!

Včasih, redkokdaj
se fino ti zdi,
da si živ,
da te nič ne boli,
da je najboljši žarek,
ki tebe zbudi,
ko si ga odgrneš z oči!

To je tvoje jutro, tvoj dan,
to je tvoje jutro, tvoj dan!

1988, CD Kreslinčice

Tam v meglicah nad mursko vodo

Spomnijo se še stari ljudje,
da se je rado hodilo v goste.
Da si se ustavil, pobaral al' gre,
nazdravil še kakšno besedo al' dve.

Včasih pa, ko je sonce zašlo
spod' goric tja v mursko vodo,
zaslišal se je tisti cimbalski glas,
pobožal je loke, pobožal je vas.

Da si znal srečati štiri može
z violino in brki
in kar zraven gre.
In če si ženil si hčerko al' dve,
gosli in bajs so ti zbrusli pete.

Včasih pa, ko se zvečeri
in zapiha z veržejske strani,
baje se jih sliši igrati glasno,
tam v meglicah nad mursko vodo.

Daleč je moj rojstni kraj

Slika že rumeni,
slika, tvoji in ti,
čevljički in nov gvant,
gibanica diši,
pa tvoja mama,
tak lejpa, tak šlank!

Kdo je mož, ki sedi,
in dekle, ki te v naročju drži?
Tu stoji zdaj nov blok,
vse kot včeraj se zdi,
si bil pa res srčkan otrok!

Daleč je, daleč,
daleč je zdaj,
moj začetek in moj rojstni kraj!

Nad hribe spušča se mrak,
zdaj prižigam luči,
dolga leta so sprala
mi lesk iz oči
in slika vsak dan
bolj blede.

Daleč je, daleč,
daleč je zdaj
moj začetek in moj rojstni kraj!

1995, CD Pikapolonica

Ptič

Le še enkrat mi zapoj,
pisani ptič, o svoji dragi,
ki na vetru valovi,
se v bistri vodi gizdali.

Samo še enkrat mi zapoj,
pisani ptič, o moji dragi,
ki so jo božali odmevi
tvoje pesmi, skozi megle,
vsako noč, vse do dne.

Tam nad vodo
vsako jutro vstane dan
in prešteje zmagovalce
in žrtve nočnih sanj.
Tam nad vodo
se še vedno svet vrti
in odnaša sanje,
ki si jih zbudila ti.

Le še enkrat mi povej,
tulpika bejla v temni vodi,
da vsak tvoj cvet se krasoti,
za vse dneve in noči,
za vse drage,
ki jih več ni.

Tam nad vodo
vsako jutro vstane dan
in prešteje zmagovalce
in žrtve nočnih sanj.
Tam nad vodo
se še vedno svet vrti
in odnaša sanje,
ki si jih zbudila ti.

Dekle moje, pojdi z menoj!

Dekle moje, pojdi z menoj,
dekle moje, pojdi z menoj,
dol ob reki v tisti beli obleki,
dekle moje pojdi z menoj!

A se zvezda tam na vodi blešči,
zvezda tam na vodi blešči?
Ne, to je venec gizdavi na tvoji glavi,
to ni zvezda, ki se v vodi blešči.

Dekle moje, pojdi z menoj,
dekle moje, pojdi z menoj,
dol ob reki, v tisti beli obleki,
dekle moje, pojdi z menoj!

Je to mesec, ki tam z roso leži,
mesec, ki z roso leži?
Ne, to sta naj'ni postavi,
v mehki, rosni travi,
to ni mesec, ki z roso leži.

Dekle moje, pojdi z menoj,
dekle moje, pojdi z menoj,
dol ob reki v tisti beli obleki,
dekle moje, pojdi z menoj!

Tista črna kitara

Bil sem še Vladek,
ko so – kot vedno za praznik –
prišli
brkati cigani v hišo igrat.
Oče je stopil v sobo po tisto črno kitaro,
ki jo je kupil
za prvo plačo.

Gospod, tisto kitaro še imate,
gospod, tisto črno kitaro še imate?
Gospod, tista bila je res dobra.

So ga spraševali
še dolgo po tem,
zmeraj ko hoteli so prositi drobiž.
Zmeraj ko igrali so v vaški gostilni
in hodili v pavzah do šanka.
Pa njihove žene,
ko prišle so pred vrata
po stare obleke,
so rade vprašale:

Gospod, tisto kitaro še imate,
gospod, tisto črno kitaro še imate?
Gospod, tista bila je res dobra.

Včasih, ko pridem domov,
sedim pod kostanji
in pijem,
pijem s prija'tli,
ki tam še živijo.

Takrat, skoraj vedno
pri mizi
za nas zaigrajo
in vprašajo
otroški obrazi
s hripavim glasom:

Gospoud, tisto gitaro šče mate,
gospoud, tisto čarno gitaro šče mate?
Gospoud, tista je bijla dobra,
tista je bijla dobra.